

7. Про реалізацію експериментального проекту щодо функціонування системи управління податковими ризиками (комплаєнс-ризиками) в Державній податковій службі: Постанова Кабінету Міністрів України; Порядок від 25.07.2024 № 854. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/854-2024-%D0%BF/ed20240725#n43>

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-526-6-24>

CLASSIFICATION OF SIGNS OF ADMINISTRATIVE LIABILITY FOR VIOLATIONS OF RULES IN THE FIELD OF GENERAL SECONDARY EDUCATION

КЛАСИФІКАЦІЯ ОЗНАК АДМІНІСТРАТИВНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ПОРУШЕННЯ ПРАВИЛ У СФЕРІ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ

Zhukova I. V.

Candidate of Sciences in Public Administration, Associate Professor, Senior Lecturer at the Department of Public Administration and Project Management of the State Institution of Higher Education "University of Educational Management", Director of the Publishing Group "Scientific Perspectives" Kyiv, Ukraine

Жукова І. В.

кандидат наук з державного управління, доцент, старший викладач кафедри публічного управління і проектного менеджменту Державний заклад вищої освіти «Університет менеджменту освіти», директор Видавнича група «Наукові перспективи» м. Київ, Україна

Тракування терміну «адміністративна відповідальність за порушення правил у сфері загальної середньої освіти» крізь теоретико-доктринальну призму, на мій погляд, потребує подальшого розгляду та аналізу за аналогово-правовою структурою.

Так, зокрема, у дослідженні І. Хохлової [1, с. 185] під адміністративною відповідальністю за порушення правил у сфері освіти та, відповідно, у сфері загальної середньої освіти запропоновано розуміти караність протиправних дій, що, зокрема, пов'язані із вчиненням

конкретних проступків під час навчального процесу та процесу виховання здобувачів освіти (і, відповідно, загальної середньої освіти).

До таких можна віднести факти порушення працівниками освітніх установ стандартів професійної етики, дисципліни, чи обов'язків, а, також, порушення працівниками освітніх установ стандартів професійної етики, дисципліни чи обов'язків, що, також, є складовою частиною дезінтеграції освітньої діяльності із нормами та цілями демократичних законодавчих концепцій.

Зазначений підхід вбачаю застосовним та концептуальним, проте, на мій погляд, останній потребує доповнення, у контексті розуміння суб'єктного складу потенційних порушників адміністративно-правових приписів у сфері освіти, та, відповідно, загальної середньої освіти. Вважаю, що спеціальним суб'єктом потенційних правопорушень у сфері загальної середньої освіти можна називати батьків, або законних представників, до компетенції котрих доцільно відносити здобуття загальної середньої освіти тими, хто відноситься до кола їхнього відання.

У такий спосіб, наприклад, можна уникнути та попередити факти ухилення від відвідування закладів загальної середньої освіти, що є негативним складником процесу набуття відповідних освітніх компетентностей.

Маю, також, зауважити, що «адміністративна відповідальність за порушення правил у сфері освіти» як самоврядна теоретична та феноменологічна категорія у сфері державного управління та юридичної науки, як і адміністративна відповідальність, у її загальному розумінні, має певні відмітні риси (ознаки). Пропоную сконцентруватися на останніх нижче задля повноцінності трактування тих рамок, що встановлює остання, у контексті освітнього призначення.

У науковому полі, особливо вітчизняному, дане питання належним чином не конкретизоване, тому пропоную власні (авторські) погляди на проблему сегментації останніх.

Ключовою, на мій погляд, ознакою адміністративної відповідальності за порушення правил у сфері освіти варто вважати регламентацію підстави останньої. Така ознака, як правило, має місце у нормативно-правових актах – наприклад, в Україні зазначений кластер регламентовано у ст. 188-54 Кодексу України про адміністративні правопорушення та деякими статтями у даному нормативному документі, що є дотичними до такої (про це буде детально зазначено пізніше).

Враховуючи вищезазначене, можна виокремити похідну ознаку адміністративної відповідальності за порушення правил у сфері освіти – закріплення можливостей (опцій) настання останньої на законодавчому рівні.

З точки зору правової теорії такий підхід означає, що виключно положення адміністративного права можуть визначати відповідальність суб'єктів надання освітніх послуг у сфері загальної середньої освіти. До таких нормативно-правових документів, окрім згаданого Кодексу України про адміністративні правопорушення, належить, також, Закон України «Про освіту» № 2145-VIII і Закон України «Про повну загальну середню освіту» № 463-IX.

Додатковими ознаками адміністративної відповідальності за порушення правил у сфері освіти, що виступають елементом доповнення двох вищезазначених, можна вважати попередження порушень та виховний вплив останньої.

Попередження правопорушень, на моє переконання, доцільно розглядати з позиції притягнення винних до відповідальності та запобігання подальшим порушенням у сфері загальної середньої освіти як сутнісного призначення відповідальності суб'єктів за діяльність поза межами правового поля у даній сфері.

Виховний вплив адміністративної відповідальності за порушення правил у сфері освіти, в свою чергу, спрямований на формування у суб'єктів відповідального ставлення до виконання власних зобов'язань у сфері освіти.

Література:

1. Хохлова, І. Адміністративна відповідальність за порушення права громадян на здобуття вищої освіти. *Вісник Одеського національного ун-ту. Серія : Правознавство*. № 9 (16). 2011. С. 183–188.